

ספר יצירה

(יא) ארבע אש ממים חקק וחצב בהן כסא הכבוד ואופנים ושרפים וחיות הקדש ומלאכי השרת וכל צבא מרום. ומשלשתן יסד מעונו שנאמר עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לזהט

(יב) חמש חתם רום בסוד, בירר שלש אמות מן הפשוטות וקבען בשמו הגדול יה"ו וחתם בהן שש קצוות:

(יג) פנה למעלה וחתמו ביה"ו, שש חתם תחת פנה למטה וחתם ביו"ה, שבע פנה לפניו וחתם מזרח ביה"ו, שמנה פנה לאחוריו וחתם מערב ביה"ו, תשע פנה לימינו וחתם דרום ביו"ה, עשר פנה לשמאל וחתם צפון ביה"ו:

(יד) אלו עשר ספירות בלימה,

אחת רוח אלהים חיים,
שתיים רוח מרוח,
שלש מים מרוח,
ארבע אש ממים,
ושש קצוות רום
תחת
מזרח
מערב
צפון
דרום:

פרק א

(א) בשלשים ושתיים נתיבות פליאות חכמה חקק י"ה יהו"ה צבאות את עולמו בשלשה ספרים בספר ספר וספור:

(ב) עשר ספירות בלי מה במספר עשר אצבעות חמש כנגד חמש וברית יחוד מכוונת באמצע במלת לשון ובמלת המעור:

(ג) עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר, הבן בחכמה וחכם בבינה, בחון בהם וחקור מהם והעמד דבר על בוריו והשב יוצר על מכונו:

(ד) עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף,

עומק ראשי"ת
ועומק אחרי"ת,
עומק טו"ב
ועומק ר"ע,
עומק רו"ם
ועומק תח"ת,
עומק מזר"ח
ועומק מער"ב,
עומק צפון
ועומק דרו"ם.

ואדון יחיד א"ל מל"ך נאמן מושל בכולן, ממעון קדשו ועד עדי עד:

(ה) עשר ספירות בלימה צפייתן כמראה הבזק ותכליתן אין להם סוף, ודברו בהן ברצוא ושוב, ולמאמרו בסופה ירדופו ולפני כסאו הם משתחיים:

(ו) עשר ספירות בלימה מדתן עשר שאין להם סוף, נעוץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת. שאדון יחיד הוא ואין שני לו. ולפני אחד מה אתה סופר:

(ז) עשר ספירות בלימה, בלום פיך מלדבר ולבך מלהרהר, ואם רץ פיך לדבר ולבך להרהר שוב למקום, שלכך נאמר רצוא ושוב. ועל דבר זה נכרת ברית:

(ח) עשר ספירות בלימה, אחת רוח אלהים חיים חי עולמים נכון כסאו מאז, ברוך ומבורך שמו תמיד לעולם ועד. קול רוח ודבור זו רוח הקדש, לראשיתו אין חקר לתכליתו אין קצבה:

(ט) שתיים רוח מרוח, חקק וחצב בה עשרים ושתיים אותיות יסוד שלש אמות ושבע כפולות ושתיים עשרה פשוטות, וחקק וחצב בהן ארבע רוחות מזרח ומערב צפון ודרום, ורוח בכל אחת מהן:

(י) שלש מים מרוח חקק וחצב בהן תהו ובהו רפש וטיט, חקקן כמין ערוגה, הציבן כמין חומה, סבבן כמין מעזיבה ויצק מים עליהן ונעשו עפר שנאמר כי לשלג יאמר הוי ארץ.

ספר יצירה

פרק ב

(א) עשרים ושתיים אותיות יסוד, שלש אמות ושבע כפולות וי"ב פשוטות:

(ב) שלש אמות אמ"ש, תולדות השמים אש, תולדות הארץ מים, תולדות אויר רוח. אש למעלה ומים למטה ורוח חק מכריע בנתיים:

(ג) שלש אמות אמ"ש, מ' דוממת, ש' שורקת, א' חק מכריע בנתיים:

(ד) שלש אמות אמ"ש, יסודן כף זכות וכף חובה ולשון חק מכריע בנתיים:

(ה) כ"ב אותיות יסוד, חקקן חצבן שקלן צרפן והמירן וצר בהן נפש כל היציר וכל העתיד לצור:

(ו) כ"ב אותיות יסוד, חקוקות בקול, חצובות ברוח, קבועות בפה בחמש מקומות,

אחה"ע
בומ"ף
דטלנ"ת
זסשר"ץ
גיכ"ק:

(ז) כ"ב אותיות יסוד קבועות בגלגל ברל"א שערים, חזר גלגל פנים ואחור, סימן לדבר אין בטובה למעלה מענ"ג ואין ברעה למטה מנג"ע:

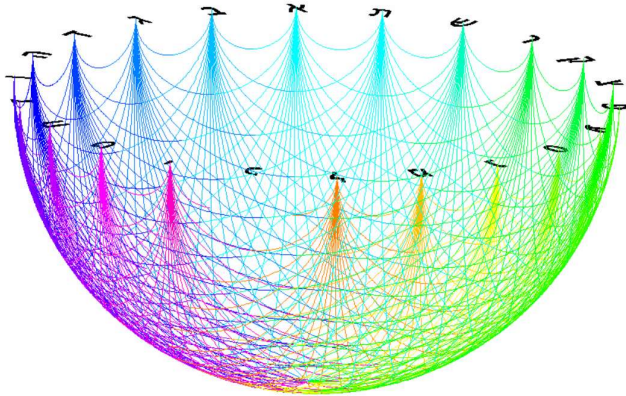
(ח) כיצד שקלן והמירן א' עם כולן וכולן עם א', ב' עם כולן וכולן עם ב', חוזרות חלילה, נמצאו יוצאות ברל"א שערים, ונמצא כל הדבור וכל היצור יוצא מהם, ונמצא כל היצור יוצא בשם אחד:

(ט) יצר ממש מתהו, ועשה את שאינו ישנו. וחצב עמודים גדולים מאויר שאינו נתפס:

(י) צופה וממר ועושה את כל היצור ואת כל הדבור שם אחד, וסימן לדבר כ"ב חפצים וגוף אחד:

(יא) עדים נאמנים שלשה הם, וכל אחד ואחד לבדו עומד, ומעידין על האל כי הוא אחד ואין לו שני. ואלו הן,

עולם
שנה
נפש:

ספר יצירה

פרק ג

(ח) המליך אות מ' במים וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר בהן

אר"ץ בעולם,
קו"ר בשנה,
ובט"ן בנפש,
זכר ונקבה, זכר במא"ש ונקבה במש"א:

(ט) המליך ש' באש וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר בהן

שמי"ם בעולם,
חו"ם בשנה,
רא"ש בנפש
זכר ונקבה, זכר בשמ"א נקבה בשא"מ:

(א) שלש אמות אמ"ש יסודן

כף זכות
וכף חובה
ולשון חק מכריע בינתיים.

שלש אמות אמ"ש סוד גדול מופלא ומכוסה וחתום בשש טבעות, ומהם יוצא אש ומים ורוח ומתחלקין זכר ונקבה:

(ב) ושלש אמות אמ"ש,

רוח
ומים
ואש,

ומהם נולדו אבות שמהם נברא הכל:

(ג) שלש אמות אמ"ש בעולם, רוח ומים ואש,

שמים נבראו תחלה מאש,
ארץ נבראת ממים,
אוויר נברא מרוח

מכריע בנתיים:

(ד) שלש אמות אמ"ש בשנה,

קור
וחום
ורויה.

חום נברא מאש, קור ממים, רויה מרוח מכריע בנתיים:

(ה) שלש אמות אמ"ש בנפש,

ראש
בטן
וגויה.

ראש נברא מאש, בטן ממים, וגויה מרוח מכריע בנתיים:

(ו) שלש אמות אמ"ש חקקן חצבן צרפן יצר בהן שלש אמות בשנה, ושלש בעולם, ושלש בנפש, זכר ונקבה:

(ז) המליך אל"ף ברוח וקשר לו כתר, וצרפן זה בזה וצר מהן

אוויר בעולם,
רויה בשנה,

גויה בנפש,
זכר ונקבה, זכר באמ"ש ונקבה באש"מ:

ספר יצירה

פרק ד

ושני בשבת בשנה, ועין שמאל בנפש: (ח) המליך אות כ' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו חמה בעולם, ושלישי בשבת בשנה, ואף ימין בנפש: (ט) המליך אות פ' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו נוגה בעולם, ורביעי בשבת בשנה, ואף שמאל בנפש: (י) המליך אות ר' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו כוכב בעולם, וחמישי בשבת בשנה, ואזן ימין בנפש: (יא) המליך אות ת' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו לבנה בעולם, וששי בשבת בשנה, ואזן שמאל בנפש:	(א) שבע כפולות בג"ד כפר"ת מתנהגות בשתי לשונות, יסודן חיים שלום חכמה עושר חן זרע ממשלה: (ב) ומתנהגות בשתי לשונות ב"ב ג"ג ד"ד כ"כ פ"פ ר"ר ת"ת, רך וקשה, גבור וחלש, כפולות שהן תמורות, תמורת חיים מות, תמורת שלום רע, תמורת חכמה אולת, תמורת עושר עוני, תמורת חן כיעור, תמורת זרע שממה, תמורת ממשלה עבדות: (ג) שבע כפולות בג"ד כפר"ת, שבע ולא שש, שבע ולא שמונה. שש צלעות לששה סדרים כנגד שבע קצוות, מהן שש קצוות מעלה ומטה מזרח מערב צפון ודרום, והיכל הקדש מכוון באמצע, והוא נושא את כולן. ברוך כבוד ה' ממקומו: (ד) שבע כפולות בג"ד כפר"ת, חקקן חצבן צרפן שקלן והמירן וצר בהן ככבים בעולם וימים בשנה ושערים בנפש, ומהן חקק שבעה רקיעים ושבע ארצות ושבע שבתות, ולפיכך חייב השביעי תחת השמים: (ה) המליך אות ב' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו שבתאי בעולם, ושבת בשנה, ופה בנפש: (ו) המליך אות ג' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו צדק בעולם, ואחד בשבת בשנה, ועין ימין בנפש: (ז) המליך אות ד' וקשר לו כתר וצרפן זה עם זה, וצר בו מאדים בעולם,
--	--

ספר יצירה

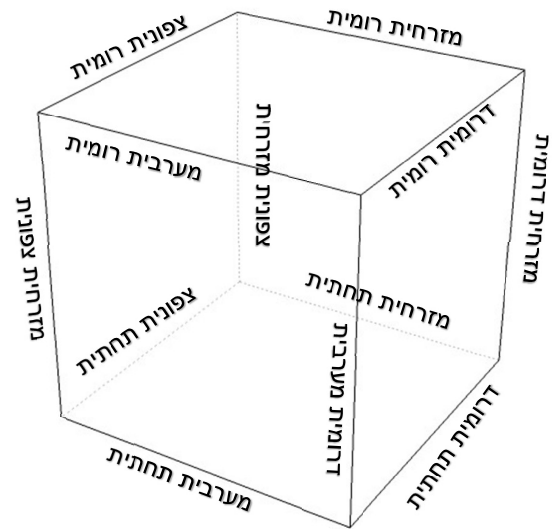
פרק ה

(א) י"ב פשוטות באותיות ואלו הן,

הו"ז
חט"י
לנ"ס
עצ"ק.

יסודן

(ב) י"ב גבולי אלכסון מפוצלין לששה סדרים מפסיקין בין רוח לרוח, גבול מזרחית דרומית, גבול מזרחית רומית, גבול מזרחית תחתית. גבול מערבית צפונית, גבול מערבית רומית, גבול מערבית תחתית. גבול צפונית מזרחית, גבול צפונית רומית, גבול צפונית תחתית. גבול דרומית מערבית, גבול דרומית רומית, גבול דרומית תחתית:

(ב) י"ב פשוטות, י"ב ולא י"ג, י"ב ולא י"א. חקקן חצבן צרפן שקלן המירן, וצר בהן

מזלות
וחדשים
ומנהיגים:

(ד) שנים לועסים, שנים לועדים, שנים עליצים, שנים עליזים, שנים נועצים, שנים טורפים, שנים ציידים. עשאן כמין מריבה, עשאן כמין מלחמה, גם את זה לעומת זה:

(ה) י"ב אותיות פשוטות, חקקן חצבן צרפן וצר בהן

י"ב מזלות בעולם ואלו הן,

טלה
שור
תאומים

טלה

שור

תאומים

סרטן
אריה
בתולה
מאזנים
עקרב
קשת
גדי
דלי
דגים.

ואלו הם י"ב חדשים בשנה,

ניסן
אייר
סיון
תמוז
אב
אלול
תשרי
חשון
כסלו
טבת
שבט
אדר.

ואלו הן שנים עשר מנהיגים בנפש,

שתי ידיים
שתי רגלים
שתי כליות
כבד
מרה
המס
קיבה
קרקבן
וטחול:

(ו) שלש אמות שבע כפולות י"ב פשוטות, אלו כ"ב אותיות שבהם יסד יה יהוה צבאות אלהים חיים אלהי ישראל אל שדי רם ונשא שוכן עד מרום וקדוש שמו:

גדי

דלי

דגים

אריה

בתולה

מאזנים

עקרב

קשת

ספר יצירה

פרק ו

(א) שלשה אבות ותולדותיהם, ושבעה כובשין
וצבאותיהן, וי"ב גבולי אלכסונין. וראיה לדבר עדים
נאמנים עולם שנה נפש:

(ב) חיצה את העדים, חק עשרה שלשה ושבעה וי"ב
מזלות ופקידין

בתלי

גלגל

ולב:

(ג) שלשה אש ומים ורוח, אש למעלה ומים למטה ורוח
בנתיים, וסימן לדבר שהאש נושאה את המים:

(ד) תלי בעולם כמלך על כסאו, גלגל בשנה כמלך
במדינה, לב בנפש כמלך במלחמה:

(ה) גם כל חפץ זה לעומת זה ברא האלהים, טוב
לעומת רע. טוב מטוב, רע מרע. טוב מבחין את הרע,
ורע מבחין את הטוב. טוב גנוז לצדיקים ורע לרשעים:

(ו) שלשה אחד אחד לבדו עומד.
שבעה חלוקים, שלש מול שלש ואחד מכריע ביניהם.
י"ב עומדים במלחמה, שלשה אוהבים שלשה שונאים,
שלשה מחיים שלשה ממתים,

ואל מלך נאמן מושל בכולן ממעון קדשו:

(ז) אחד על גבי שלש, ושלש על גבי שבעה, ושבעה על
גבי שנים עשר, וכולן אדוקים זה בזה:

(ח) וכיון אברהם אבינו ע"ה והביט וראה וחקר והבין
וחקק וחצב וצרף ויצר ועלתה בידו, נגלה אליו אדון הכל
הושיבו בחיקו ונשקו בראשו קראו אוהבו ושמו בשמו
וכרת לו ברית לו ולזרעו עד עולם שנאמ' והאמין בה'
ויחשבה לו צדקה. כרת לו ברית בין עשר אצבעות רגליו
והוא ברית מילה, כרת לו ברית בין עשר אצבעות ידיו
והוא ברית לשון. קשר עשרים ושתים אותיות בלשונו,
והמקום גילה לו סודו. משכם במים דלקם באש רעשם
ברוח בערם בשבעה נהגם בי"ב מזלות. אד"ג: